

PRESENTATÖR1: En podcast från Sveriges Kommuner och Regioner.

ELSIE: Det gjorde att jag fick inte den här paniken att ringa till vårdcentralen, eller ringa efter ambulans eller ... ”Jag klarar det här med epilepsi. Jag klarar med omläggningar”. Det gav mig en trygghet.

PRESENTATÖR2: Det här är Podden om välfärdsteknik.

[jingle]

EVA: Hej och välkomna till ett nytt avsnitt av SKR Kompetenscenter välfärdstekniks podd om just välfärdsteknik. Jag heter Eva Sahlén och samordnar både Kompetenscenter och samtalen i den här podden. Och det här poddsamtalet, det ska handla om digital inkludering. Vi vet via olika typer av undersökningar, bland annat Internetstiftelsens, att det är ganska många svenskar som står utanför den digitala utvecklingen i Sverige. Man brukar ibland prata om att det kan vara nästan uppåt en miljon av alla våra tio miljoner som faktiskt inte är så hemma på eller använder sig av digitala lösningar och digital kommunikation. Och vi vet också att väldigt många av de som då står utanför den digitala utvecklingen, det är också oftast personer som är i våra äldre åldrar, om man säger så. Och då vet vi också att Borås stad, det är en kommun som har satsat på att skapa en ökad digital inkludering för många seniorer, och det ska vi faktiskt få veta lite mer om i dag. Och då har vi bjudit in Madelene Alfinsson, Fredrik Arvevik och Elsie Juterot för ett samtal om de här frågorna. Och ni ska få presentera er själva. Så jag tänkte jag kan börja med dig, Madelene. Vem är du och vad sysslar du med?

MADELENE: Ja, Madelene Alfinsson heter jag. Jag har jobbat i Borås stad i tre och ett halvt år nu. Jag jobbar som verksamhetsutvecklare för välfärdsteknik på Vård- och äldreförvaltningen. Så att mitt jobb är att stötta förvaltningen i vår utveckling, i den här digitala utvecklingen som då sker i hela samhället.

- EVA: Vad brinner du för när det gäller de här frågorna?
- MADELENE: Jag brukar säga att jag har världens bästa jobb. Och det tycker jag verkligen att jag har. Det är så häftigt att se att man faktiskt kan göra skillnad och jag brinner verkligen för att kunna hjälpa andra människor.
- EVA: Fredrik Arvevik, vem är du?
- FREDRIK: Jag är seniorhälsokonsulent-IT, är jag anställd som här och har varit det under cirka ett, ett och ett halvt år nu. Men jag har varit verksam i kommunen runt 33 år nu [skratt]. Så jag har jobbat med väldigt många olika saker, men jag känner att jag får jobba med det som jag verkligen brinner för nu. Och det är det här med utvecklingen för våra äldre och bli inkluderade i det digitala samhället.
- EVA: Och sen har vi Elsie Juterot. Vem är du?
- ELSIE: Jag är 86 år, pensionär. Och ensamstående sen två år tillbaka. Det här med it då och Ipad och det jag har fått hjälp med Fredrik, det har gjort att det har ... både saknad och ensam och pandemin har gjort att jag har haft kontakt med andra. Och nej, det har varit väldigt, väldigt bra för mig.
- EVA: Ja, det där ska vi få höra lite mer om här faktiskt. Hur ni har jobbat och vad det har inneburit för dig och för flera andra seniorer som har fått de här möjligheterna. Ja, så det ska bli spännande, tycker jag, att få ta del utav. Jag tänkte börja med dig, Madelene. Hur kom det sig att Borås stad nu då satsade på att erbjuda seniorer den här möjligheten till att bli mera digitalt inkluderade?
- MADELENE: I Borås stad så har vi tänkt smart. Vi har sett den här digitala utvecklingen som sker i samhället och insett att det är många, framför allt då målgruppen seniorer, som är i ett digitalt utanförskap. Det är svårt att kunna parkera om man ska ta bilen in. Det kan till och med

vara svårt att gå på toaletten på vissa toaletter ute, för att man behöver skicka sms-koder för att kunna låsa upp dem, exempelvis. Men vi tänker smart, vi tänker på den här framtiden. Tänker att inkludering är något av det viktigaste vi kan göra. För vi ser att om seniorer har möjlighet att använda tekniken, är med i den digitala inkluderingen, som vi hoppas att alla kommer få möjlighet att vara med i, så blir man också mer självständig. Man klarar sig själv längre. Man behöver inte ta samma stöd, utan man kan exempelvis handla själv hemma. Social isolering kan minska, för man kan hitta social samvaro även online. Och då minskar vi också det här utanförskapet. Vi tänker också att när man väl kommer så pass långt att man behöver stöd utav äldreomsorgen så är man också bekväm med tekniken som finns i äldreomsorgen i dag. Så att det blir win-win, ser vi. Dels att man klarar sig själv längre hemma, det blir ett senare inträde i äldreomsorgen och man är bekväm med tekniken överallt i samhället.

EVA: Hur ni når de då, som inte är digitala?

MADELENE: Det är givetvis väldigt svår målgrupp att nå. Ofta i dag så ser man att man gör reklam via sociala medier och sånt. När man själv sitter i det, digitala tekniken, så kan det vara svårt att tänka lite utanför boxen. Dels har vi våra mötesplatser i Borås stad där ... dit seniorer får lov att komma. Och vi har också startat i gång olika satsningar, syns i tidningar bland annat. Så att vi försöker nå ut på så många sätt vi kan.

EVA: Vad är det ni har gjort nu då? För att jag har förstått att ni har lånat ut läsplattor?

MADELENE: Det stämmer. Den här satsningen är ganska så ny. Och vi har märkt, framför allt nu under pandemin, att det har blivit en väldans anstormning efter de här surfplattorna. Så att vi lånar ut surfplattor till seniorer. I tre år får man lov att ha den hemma. Till det här så har vi också en satsning. Dels så har vi digitala utbildningar. Vi har

utbildningar också på våra mötesplatser. Och sen har vi också en insats som heter *Digitalt stöd i hemmet*, där man då har en seniorhälsokonsulent som kommer hem och hjälper en med det stödet man behöver hemma. För det är ... passar inte alla att antingen köra en digital utbildning eller komma till mötesplatserna. Så att vi försöker nå alla så myck... så gott vi kan.

EVA: När började ni låna ut de här plattorna första gången då?

FREDRIK: Vi lånade ut de här surfplattorna från förra året i ... cirka maj kom vi i gång, april, maj.

EVA: Maj 2021 då, ungefär då eller? Ja?

FREDRIK: Då hade vi en pilotgrupp som var på 92 personer. Och sen så hade vi anmälan 1 september förra året då, där vi släppte på resterande för det årets kvot då.

EVA: Och hur mycket var det ungefär?

FREDRIK: Det var cirka 250 till då.

EVA: Fortsätter ni med att låna ut även nu i år då, 2022?

FREDRIK: Ja. Alltså, vi kommer låna ut cirka 350 till i år då.

EVA: Hur gick det till då? Var det svårt att få lånare [skratt], om man säger så då, av de här läsplattorna?

FREDRIK: Ja, alltså, det var det. Det är så här att det är ett väldigt stort tryck. Vi har verkligen nått ut till våra kommuninvånare så att trycket är enormt. Det är som konsertbiljetter för den största artisten i våra telefonväxlar och samtal runt omkring. Vi har en dag ... Eller 1 september, då släppte vi klockan 8:00 förra året och sen har vi haft en anmälningstillfälle i år som var den 1 februari 8:00, och det tog 14 minuter på den kvoten att fylla.

- EVA: Då kan man säga att ni verkligen har haft en efterfrågan och det varit tryck på det hela?
- FREDRIK: Verkligen, verkligen.
- EVA: Hur har ni gått till väga då när ni ...? Då har man anmält sig och så har man då kommit i fråga för att ”okej, nu ska jag få låna en platta i tre år”. Hur gör ni sen då rent praktiskt?
- FREDRIK: Sen skickar vi ut ett informationsbrev till dem som har kommit med. Därefter tar vi en personlig kontakt för att hämta ut sin surfplatta och få en introduktion. Och introduktionen består av att vi hjälper till helt och hållet i gång. Alltså, det ska på ett id, det ska på appar som är anpassade för dem och deras intressen framför allt. För det ser vi givetvis att kan du använda någonting som är av intresse för dig så är det enklare att komma i gång med en Ipad. Det kan handla om att spela spel, pussla eller att titta på olika tv-program eller få bara menyn till sin restaurang så att man kan se varje vecka. En snabbänk helt enkelt, in till den menyn eller ... ja.
- EVA: Elsie, tillhörde du de där som ... slängde dig på telefonen och anmälde dig, intresse för att få en sån här läsplatta?
- ELSIE: Inte riktigt, för jag hade en platta innan som jag gick på kurs hos Fredrik då och fick lära mig lite grann då ifrån början. Men sedan när det här började nu, då fick jag också det här ... Jag fick hjälp i hemmet också med lite mera. Så jag lärde mig lite mer och jag använde plattan varje dag. För jag har bekant då som jag brukar lösa korsord med och hon kommer inte ut hemifrån. Utan nu då, när alla har varit isolerade, så har vi suttit och kopplat upp oss mot varandra och vi har löst korsordet och det har tagit några timmar kanske ibland. Och så dricker vi lite kaffe ihop och pratar med varandra. Jag har ... Släkten bor i Skåne och då har vi också kopplat upp mot varandra och kanske ätit en bit eller

bara suttit och pratat. Och sedan så använder jag Google väldigt mycket för att informera mig själva om olika saker som man ... ja, tider och platser där man kan äta eller fika eller ... Ja, och så har det då varit lite nöje då med Wordfeud och spela lite mot varandra. Det har tagit mycket tid. Så i och med att jag blev ensam då, så har detta gjort att ... Jag har inte kunnat gå hem till någon eller träffa någon eller någon komma hem. Med det att det har sysselsatt mig väldigt mycket och jag har sett den jag har pratat med. Och det gör att jag har inte känt mig ensam under den här tiden eller efter att Tommy gick bort. Och det har hjälpt mig väldigt mycket och gett mig också trygghet och man snabbt kan prata med någon och ... ja.

EVA: Har du kontakt med några ytterligare andra äldre bekanta så där som också kan ha skaffat sig en läsplatta?

ELSIE: Ja, som har fått läsplatta nu. Och som har pratat med mig och sagt att "åh, då kanske vi kan prata. Då kan du kan hjälpa mig lite". Ja.

EVA: Så nu får du vara en, så här lite, seniocoach då kanske?

ELSIE: Och det är ... Jag kan inte så mycket. Men ja, jag har lärt mig en del. Jag läser tidningen varje morgon. Det är så bra också för då kan man koppla in så den läser upp artiklar. Så jag behöver inte läsa själv en gång. Jag skulle vilja lära mig mer. Det finns så mycket. Att man kan beställa biljetter eller man kan göra såna saker. Det har jag inte ... Det kan jag inte än.

FREDRIK: Det är väldigt spännande här med Elsie, hon är fantastisk användare. Det som Elsie inte har nämnt här, det är att Elsie har lite synproblem och vi har kopplat på vår syn- och hörselinstruktör här. Och henne har du kunnat få lite hjälp av. Du kan låta den biten också då?

ELSIE: Ja, jag har fått ... På platta, så har jag fått förstoring på både på tangentbordet. Och det är så mycket som hon har hjälpt mig med. Det är

också väldigt värdefullt. Sedan är det andra saker också då. Praktiska saker i hemmet som jag har fått hjälp utav synkonsulanten med att märka upp då spisen och ljus och ... Det gör att jag kan ... Jag kan känna mig som, om jag säger, som vanligt. Och fått hjälp med att märka upp i trappen och ... Det gör att det är lättare och att jag lättare kan hantera tillvaron. Och som jag hoppas, lite längre hemma.

EVA: Det låter härligt, tycker jag. Några digitala lösningar och lite annat kan underlätta livet på det sättet. Det stämmer precis utifrån vad du pratar om, Madelene, i er ambition i kommunen också med den här typen av satsning.

ELSIE: Jag vet inte om det är rätt tillfälle att säga det här nu, men jag var ändå anhörigvårdare sen 2003 och fick också stöd då med ... utav Fredrik med en dator. Där var stroke och afasi och epilepsi, och där fanns ett program om alla sjukdomar. Det var mer sjukdomar än detta. Men jag läste väldigt mycket om hjärnan. Jag läste om de här problemen som jag hade med omläggning av sår och lite bensår som man fick när man låg för länge. Och då fick jag också så jag kunde prata med andra anhörigvårdare. Det gjorde att jag fick inte den här paniken att ringa till vårdcentralen eller ringa efter ambulans eller ... ”Jag klarar det här med epilepsi. Jag klarare med omläggningar. Jag klarar med att sätta i halsen”. Och det gav mig en trygghet också då, att jag kunde läsa om detta, sätta mig in i det och kunna behärska situationen någorlunda. Naturligtvis fick jag ringa efter ambulans då och då, men just detta med denna kontakten och med den kunskapen som jag fick då så var det ... Det var väldigt, väldigt bra.

EVA: Ja, jag vet att ni i Borås var väldigt tidiga med att ha den här typen utav stöd till just anhörigvårdare. Så du har verkligen bekantat dig med att jobba med digitala lösningar och en dator och liknande, så då ... Det låter som att det där med att använda en läsplatta har varit ganska naturligt för dig att gå vidare med?

- ELSIE: Ja, det var också av intresse och att jag kunde ha kontakt med andra, var så värdefullt nu när det var så isolerat nu, de här två sista två åren då.
- EVA: Fredrik, vad möter du? För jag tänker att du är väl ute nu och stöttar även andra som nu har fått de här nya läsplattorna och som är lite mera nybörjare kanske, än vad Elsie är? Vad möter du för frågor och funderingar och utmaningar?
- FREDRIK: Man möter väldigt stora utmaningar. Det gör vi absolut. Men, vi som introducerar de här surfplattorna har anställning som seniorhälsokonsulenter och har en vårdbakgrund. Så att vid de här introduktionen av surfplatta så lyssnar man faktiskt av väldigt mycket av situationen. Det är inte bara tekniken, utan ”hur mår du? Hur ser din situation ut?” Och vi kan vägleda, stödja och ge kontakter till de instanser man kanske behöver. Och här erbjuder vi då, som sagt var, en introduktion, egentligen av hela vår verksamhet då. Så det är inte bara teknik det handlar om. Det är det mänskliga mötet här, väldigt mycket.
- EVA: Nu har ni inte hållit på så länge så jag förmodar att ni hade kanske hunnit göra någon direkt undersökning eller avstämning så där. Men vad är det nu, spontant, som du får för reflektioner över, ja, hur man tycker? Att det här ...? Har man lite liknande bild som Elsie till exempel?
- FREDRIK: Ja, Elsie har kommit långt. Vi har många, som har gett feedback, som säger att sina sociala kontakter med barn och barnbarn har blivit så mycket bättre och kan öppna upp deras värld. De utmaningarna vi möter, det är det här med att kunna använda ett mobilt bank-id. Alltså, vi kan visa, vi kan instruera, men vi kan inte vara med och logga in på deras bank eller så vidare. Där har vi den stora utmaningen, skulle jag vilja säga, fortfarande.

- EVA: Vad tänker du, Madelene, utifrån ditt perspektiv? Vad är utmaningarna och kommande steg och så där i det här arbetet?
- MADELENE: Dels så har pandemin varit en stor utmaning för oss också. Hur ska man tänka kring att ...? Vågar man träffas? Hur kan vi göra utbildningar på ett bra sätt? Samtidigt har den också gett en skjuts i att det är många som har insett vikten av att kunna teknik. Som Fredrik säger, mobila bank-id:n är en svårighet. Hur stöttar man på ett bra sätt? Vi kan inte gå in i känsliga bankkuppigheter exempelvis. Det är en svårighet också, om man tänker tekniskt sett med ... kring lösenord ofta. Man har så många olika lösenord. Hur ska man hålla koll på vilka lösenord man har på vilka ställen? Jag har sett lite olika varianter. Det var en som hade med sig sitt lilla kollegieblock där lösenorden stod spridda över hela första sidan i det här kollegieblocket. Och när hon skulle logga in så behövde hon titta ”vilket kan det vara till denna? Kanske den här?” och så fick hon testa sig fram på det här blädderblocket. Så att det finns tekniska svårigheter kring det också. Tänker man lite stort framåt så känner vi att vi behöver mycket landa i de här satsningarna vi håller på med just nu. Men samtidigt får vi heller inte tappa fart. Så att vi håller på att se över det strategiska arbetet för att se ”vad kommer nästa steg vara och vad kan vi mer hitta på framåt?”
- EVA: Har ni ett samarbete också med andra delar? Nu är det här Vård- och omsorgsförvaltningen då i Borås stad som gör den här satsningen, men jag tänker att det här är kanske också en fråga för en samlad kommun att jobba lite med? Att öka medborgarnas möjligheter att kunna hänga med och kunna ta kontakt och ja, vara digitalt inkluderade?
- MADELENE: Definitivt. Det hålls teknikkurser på biblioteken. Pensionärsföreningarna har också en hel del teknikkurser och introduktioner. Så att det finns många aktörer och det är många som hjälper till med digital inkludering. Vi har också pratat en hel del ihop

med Digidel. Alla våra mötesplatser är Digidel seniorcenter. Så att där har vi samverkan med andra Digidelcenter.

EVA: Ska du förklara vad Digidel är för någonting?

MADELENE: Digidel är ett nationellt nätverk. Oftast så är det bibliotek som ansluter som Digidelcenter. Och Digidel handlar om just digital inkludering. Alla ska vara delaktiga i den digitala världen. Och man kan ansöka om att bli ett Digidelcenter. Då blir man inkluderad i nätverket och kan byta tips och smarta idéer med de andra Digidelcenter.

EVA: Har ni märkt någon ökad aktivitet och intresse nu för ... Jag tänker när ni har era egna mötesplatser och så, där ni också satsar på digitala kurser och utbildningar och så där. Är det stor efterfrågan på dem?

FREDRIK: Ja, det är det absolut. Vi, som sagt var ... När vi introducerar de här surfplattorna då så erbjuder vi då att få komma på tre surfplatteträffar, som vi kallar det då, där man går igenom flera olika steg då under de här tre tillfällena. Och det handlar om att kunna hantera sin Ipad och kunna veta hur man googlar, Siri. Visa det här med bank-id, tycker vi är viktigt. Mejla är också en viktig del för dem. För att om man nu vill beställa eller kunna ta emot olika saker så är mejlen faktiskt viktigare än jag kanske trodde från början i alla fall.

MADELENE: Vi har jobbat väldigt mycket med vår digitala mötesplats som finns på Facebook, där vi har en stor grupp. Och det vi har märkt är att vi har nått en mycket större målgrupp än de som tidigare kom fysiskt till mötesplatserna. Så vi har också breddat vår målgrupp, vilket har varit väldigt roligt. Vi når en större målgrupp nu än vad vi gjorde tidigare.

EVA: Är du med i den här Facebookgruppen, Elsie?

- ELSIE: Nej, Facebook har jag ... Jag tittar på det men jag har inte varit inne och skrivit någonting eller öppnar inte någonting. Det är min flicka som har varnat mig.
- EVA: Jaså? [skratt]
- FREDRIK: Däremot så har Elsie varit med på digital gymnastik.
- ELSIE: Ja, det ... Ja, det har jag gjort varje vecka har Katarina haft gymnastik på Duvan eller ... Och där har jag kopplat upp mig så då har jag varit med varje vecka på den gymnastiken. Ja, sedan är det ju det, varje dag nästan så pratar jag med min flicka i Skåne och då ser vi varandra. Det är värdefullt, väl... Det tycker jag för min del. Eller någon annan som jag pratar med. Och likadant att de har skickat bilder till mig. Jag har väldigt intresserad utav fåglar och varit ute på mycket sånt där. Och då har jag fått bilder när de frågar mig ”vad är detta för fågel?” Och då har jag för det mesta kunnat svara på det.
- EVA: Jaha, du blir fågellexikon, kan man säga då nästan?
- [skratt]
- ELSIE: Nja, det är väl mest ur [?? 0:23:23] husbehov, det kan man väl säga, det ... Men ändå är det intresse. Och så att man har kunnat dela det då med någon.
- EVA: Jag tänker, Borås så har också ... erbjuder annan digital lösning. Jag tänker, ni har mobila trygghetslarm kanske? Och ni har, ja, nattillsyn och ... ja, lite sån här saker som ni erbjuder också för de som behöver den typen av insatser. Hur tänker du omkring det, om du skulle vara i behov utav det i framtiden, Elsie?
- ELSIE: Jag har trygghetslarm. Det är en försäkring, så det är jag tacksam att jag har. Jag har också fått varning på spisen. Det är också lite för säkerhetens skull.

EVA: Syftet med många av de här digitala lösningarna och tjänsterna, som ändå kan vara en del av omsorgen så småningom, det är också att skapa en ökad trygghet och säkerhet och liknande. Hur tänker ni framåt då, Madelene och Fredrik, ja? Vissa utmaningar här, men det här är en treårig satsning, är det några nya steg? Några nya saker som ni planerar?

MADELENE: Just nu så har vi, på Vård- och äldreförvaltningen, ett stort projekt med införande i våra verksamheter. Framför allt på våra boenden, så att det har tagit upp ganska så mycket utav min tid just nu. Vi håller på att uppgradera den tekniken vi har och ser även möjligheten att testa lite ny, spännande teknik framåt. Med bland annat AI-sensorer och så vidare. Så att det har tagit upp ganska så mycket av min tid. Tänker man kring det digitala innanförskapet så har vi flera pågående satsningar. Surfplattorna som ska pågå i tre år nu. Här gör vi också en mätning för att se så att man faktiskt ökar sitt användande av surfplattan. Det är det som är vårt mål. Vad är det man ser att man vill ha det till? Så att vi gör rätt satsningar. Vi har vår digitalt stöd i hemmet. Sedan har vi också ett välfärdsbibliotek som vi har tagit fram i samverkan med högskolan i Borås och AllAgeHub i Göteborg. Tanken är att vi ska låna ut lite enklare välfärdsteknik. Vi har också ett visningsrum. Man kan få komma och titta på tekniken, klämma och känna lite på den. Det finns så mycket bra teknik på marknaden i dag. Men det är väldigt svårt att veta ... Det kostar en del pengar. ”Ska jag köpa det här bara för att jag ska testa det hemma?” Det kanske är lite svårt. Men har du faktiskt fått låna hemma den, testa den hemma, se ”är det här någonting för mig?” då kanske man vågar göra den satsningen att man faktiskt vågar göra ett inköp med teknik som faktiskt kan hjälpa en hemma. Sen har det blivit lite satt på vänt på grund utav pandemin tyvärr, så att vi har behövt ha stängt på våra mötesplatser. Men det är en satsning som vi hoppas på att det ... komma i gång med nu framöver.

- EVA: Vad tänker du, Fredrik, då om framtiden?
- FREDRIK: Det är väldigt spännande. Jag tror att det här med surfplattorna kommer fortsätta med att man har nu hittat våra mötesplatser för seniorer, de här *Teknik drop-in* som finns. Under pandemin här har vi gått i olika vågor och därigenom har vi ... många velat välja att ha surfplatteträffarna digitalt. Och då har vi använt ett program som vi har gjort manual till för att kunna koppla upp sig på ett enkelt sätt. För att det är så här att det är inte bara att komma i gång och ringa upp, utan man måste få väldigt tydliga, enkla instruktioner för att kunna delta i, framför allt, digitala aktiviteter då. Och tillsammans med företaget som vi leasar de här plattorna, har vi tagit fram ett utbildningsmaterial, eller en väldigt enkel manual för att hantera sin surfplatta. Och den här finns både i tryckt form och alla som får en surfplatta har också det i digital form, där man visar via videoklipp. Alltså, man har filmat en som sitter med händerna och visar var du ska trycka för att kunna använda med att ladda hem appar, stänga appar, var knapparna sitter, hur du kan förstora. Och sen byggt på det här med inspiration, alltså ”vad kan jag använda mer?” Kartor, googla, alltså väldigt mycket.
- EVA: Vad tänker du, Elsie, då? Är det någonting som du ... Du nämnde att det finns lite saker som du behöver lära dig mera? Men är det några digitala, tekniska lösningar som du är nyfiken på?
- ELSIE: Jag gör ganska så mycket nu då. Och sedan så har jag ... Ni talade om bibliotek. Jag har också så jag kan lyssna på böcker hemma. Och det kan man också läsa bok på plattan. Det är ... Jag använder Google väldigt mycket. Men det är det här med bank-id och det. Men jag har en viss begränsning med synen och därför kan jag kanske inte utnyttja riktigt så mycket som jag skulle vilja. Jag tar fram väldigt, väldigt mycket om fåglar då naturligtvis. Och läten och jag vet hur de ser ut, men alla läten kan man inte. Inte jag. Men det är saker som jag ibland tänker ”åh, det skulle jag vilja kunna”.

EVA: Har du varit med på några utav de här kurserna eller linkande som finns på mötesplatserna?

ELSIE: Ja, det har jag varit. Ja, flera ... Det fastande inte så fort och det försvinner väldigt fort [skratt]. Men att det är upprepning hela tiden. I början var det faktiskt lite ”det här lär jag mig aldrig”. Men det var att komma över den där tröskeln och Fredrik sa bara ”tryck, det är inte farligt”. Det gick. Det kom lite allt eftersom.

FREDRIK: Det som är, är att man kanske inte vågar trygga på de här surfplattorna. Men vid introduktionen så har du den här hemknappen och den kallar vi för livbojen. Och livbojen tar en alltid tillbaka. Vad du än har tryckt på så kan du trycka på livbojen, hemknappen så kommer du alltid tillbaka. Vi har satsat på en läsplatta där det är en fysisk knapp. Och jag tror att det har varit väldigt avgörande. För att har du en fysisk knapp så kan du trycka. Det är inte som det är med de nya, utvecklade där du måste dra och så vidare. Utan den här fysiska knappen har faktiskt varit väldigt bra för vår målgrupp. Och enkelt att introducera.

EVA: Låter klokt och att ni har ... verkligen har tänkt till här och utgått ifrån också behoven, tänker jag, hos målgruppen. Det är jätteviktigt. Jag tror att vi börjar komma till en liten avrundning av det här samtalet. Jag tycker det har varit jättespännande att få höra om era erfarenheter. Hur ni satsar på det här och inte minst höra hur du, Elsie, använder dig av läsplattan och vilka möjligheter som den verkligen har gett dig i din situation. Jag tänkte så, jag brukar ställa en liten så här avrundande fråga. Så jag tänkte, jag kan börja med dig, Madelene och sen Fredrik och så får vad vi blir för tanke till dig, Elsie? Men om du, Madelene, skulle nu ... Någon gång i framtiden, vi ... bli i behov utav insatser ifrån äldreomsorgen, vilket behov skulle du då vilja ha tillgodosett?

MADELENE: Det jag ser framför mig är en värld där man blir mer självständig hela tiden. Jag jobbar med digital teknik. Jag är uppvuxen med digital

teknik. Och jag ser att de behoven jag har vill jag kunna klara mig själv med, med hjälp utav tekniken. Jag vill inte behöva ha stöd och hjälp av en person på samma sätt som det har varit tidigare.

EVA: Du då, Fredrik, vad tänker du?

FREDRIK: Jag tänker i lite liknande banor. Men jag tror att vi måste tänka oss att vi kommer ha ett fortsatt behov att kunna få ta del av enkel teknik och introduktioner. Alltså, att man kan inte införa saker och tro att det ska hoppa i gång av sig själv. Jag tror att stödet måste finnas där, framåt. Det är inte bara målgruppen äldre som vi ser har problem. Det finns funktionshindrade och det finns väldigt många grupper som känner sig utanför.

EVA: Elsie, vad tänker du? Om du skulle kanske bli i behov utav av lite mera insatser från kommunen, vad är det du känner att du skulle vilja få tillgodosett? Vilka behov tycker du skulle kännas absolut viktigaste för din del?

ELSIE: I dag är det ... Det går för fort, det här med tekniken. Det ... Ska man gå till ett lasarett eller gå till vårdcentral så ska man trycka på massor med knappar. Och man ska helst skriva in eller göra det på plattan. Beställa tid, avbeställa. Och går man till lasarettet så ska man ... Då har man en apparat då som man ska anmäla sig själv. Det finns inget alternativ på vissa butiker, man måste använda för att de har inga kontanter. Ja, det är en del saker som gör att det är svårt om man inte kan allt det här tekniska. Nu kör jag inte bil längre, men man kan inte ens parkera utan att det ska vara med någon slags apparat [skratt].

EVA: Nej, det är verkligen utmaningar med digitaliseringen av samhället, kan man konstatera. Hörni, tack så jättemycket för det här samtalet. Jag vill säga tack till Madelene Alfinsson.

MADELENE: Tack så mycket.

EVA: Tack till Fredrik Arvevik.

FREDRIK: Tack så mycket.

EVA: Och jättestort tack till dig, Elsie Juterot.

ELSIE: Tack så mycket.

EVA: Till dig som lyssnar, glöm inte att följa oss på SKR:s webb och prenumerera på vårt månatliga nyhetsbrev. Följ oss på LinkedIn på #kompetenscentervälfärdsteknik. Tipsa gärna andra om den här podden och hör av er om ni har idéer om ni har idéer om samtalsämnen eller personer som ni vill att vi gör ett samtal med. Trygghet och självständighet livet ut. Tack för att du lyssnat på Podden om välfärdsteknik. Jag heter Eva Sahlén. På återhörande.

[jingel]

PRESENTATÖR1: En podcast från Sveriges kommuner och regioner.